

ת"פ 27678/04/22 - משה בוימר נגד הילה מקייטן, ישי מקייטן

בית משפט השלום ברחובות

תפ"מ 27678-04-22 בוימר נ' אושדי ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת לימור חלד-רון
התובע	משה בוימר
נגד	
הנתבעים	1. הילה מקייטן 2. ישי מקייטן

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד ביום 13.6.22 בתביעת פינוי שהוגשה ביום 13.4.22 (להלן: '**פסק הדין**'). במסגרת התביעה התבקש בית המשפט ליתן צו לפינוי הנתבעים מדירה מס' 4 ברחוב לוי אשכול 16 ברחובות (להלן: '**המושכר**') שאותה שכרו מהתובע, וזאת בטענה כי הנתבעים הפרו את חוזה השכירות הפרה יסודית.

ביום 17.6.22 הוגשה מטעם הנתבעים בקשה לביטול פסק הדין שניתן במעמד צד אחד, וביום 20.7.22 התקיים דיון בבקשה.

במהלך הדיון הודיעו הצדדים כי הנתבעים פינו את המושכר וכי אין בכוונת הנתבעים לשוב אליו, אך נתגלעה מחלוקת אודות ביטולו של פסק הדין. התובע עמד על אי ביטולו של פסק הדין, וטען כי היתה הצדקה להגשת תביעת הפינוי, ואילו הנתבעים טענו כי פסק הדין ניתן בטרם חלף המועד להגשת כתב הגנה מטעמם, וזאת לאור הודעת מנהל בתי המשפט מיום 1.6.22 ותקנה 5 לתקנות בתי המשפט, **בתי הדין לעבודה ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין בתקופת שביתה או השבתה של עובדים), תשמ"א-1981** (להלן: '**תקנות בתי המשפט**'). כמו כן ציינו הנתבעים כי יש בפיהם הגנה טובה מפני תביעת הפינוי.

דין והכרעה

כידוע, ביטול פסק דין שניתן בהעדר הגנה יכול שיהא מטעמי הצדק או משיקול דעתו של בית המשפט. בקשה לביטול מטעמי הצדק תתקבל מקום בו נמצא כי נפל פגם בהמצאת כתב התביעה או בזימון לדיון (ע"א 64/53 כהן נ' יצחקי, פ"ד ח 395; ע"א 713/75 פרנקל נ' קאופמן, פ"ד ל(3) 449).

בביטול משיקול דעתו של בית המשפט ישאל עצמו בית המשפט 2 שאלות: האחת, סיבת אי הגשת כתב ההגנה או אי ההתייצבות לדיון, והשניה - והיא העיקרית - סיכויי ההגנה [(רע"א 1273/15 מאירפלד השקעות נ' סטרפלאסט תעשיות) (פורסם בנבו, ניתן ביום 21.4.2015; רע"א 9565/09 מרגוליס נ' גנץ) (פורסם בנבו, ניתן ביום 10.8.2010)].

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, מצאתי כי יש לבטל את פסק הדין מטעמי הצדק, שכן בעת מתן פסק הדין טרם חלף המועד להגשת כתב הגנה מטעמם וזאת בשל שביתת עובדים במערכת בתי המשפט ולאור הוראות תקנה 5 לתקנות בתי המשפט.

כתב התביעה הומצא לנתבעים ביום 11.5.22, ובהתאם לתקנה 81(ב) **לתקנות סדר הדין האזרחי - תשע"ט - 2018**, לכאורה היה עליהם להגיש את כתב הגנה ביום 12.6.22. עם זאת, ביום 1.6.22 פורסמה ברשומות הודעה על סיום שביתת עובדים במערכת בתי המשפט שהתקיימה בימים 25.5.22 - 30.5.22, וזאת בהתאם לתקנה 2(ב) לתקנות בתי המשפט.

תקנה 5 לתקנות בתי המשפט קובעת כך:

"תקופה שתקנות אלה חלות עליה לא תובא במנין הימים לגבי חישוב מועד או זמן לעשיית דבר שבסדר הדין או שבנוהג שנקבע בחיקוק או בהחלטת בית המשפט, בהחלטת הרשם או בהחלטת רשם הוצאה לפועל.

אשר על כן, ובהתאם להוראות תקנה 5 לתקנות בתי המשפט, המועד שבו היה על הנתבעים להגיש כתב הגנה מטעמם הינו 16.6.22, ועל כן, במועד בו ניתן פסק הדין טרם חלף המועד הקבוע בדין להגשת כתב ההגנה, ומכאן שיש לבטלו מחובת הצדק.

כאן המקום לציין כי תקנה 7 לתקנות בתי המשפט, אליה הפנתה ב"כ התובע עניינה המצאת מסמכים, ואינה רלבנטית לענייננו.

משמצאתי כי יש מקום לבטל את פסק הדין מחובת הצדק, אין מקום לבחון את סיכויי ההגנה של מבקש הביטול (ראו לעניין זה ע"א 64/53 כהן נ' יצחקי, פ"ד ח' 395, 397). ויודגש, כי אין בהחלטתי זו כדי להביע עמדה כלשהי בשאלה האם היתה מלכתחילה עילה להגשת כתב התביעה או בשאלת סיכויי ההגנה של הנתבעים בתביעה כאמור.

אשר על כן, אני מורה על ביטולו של פסק הדין על כל חלקיו.

בנסיבות העניין, כל צד יישא בהוצאותיו.

נוכח הודעת הצדדים לפיה המושכר פונה זה מכבר, ולאור הצהרת הנתבעים כי אין בדעתם לשוב אליו, יבהיר התובע עד ליום 11.9.22 מדוע לא תימחק התביעה, אשר הסעד המבוקש בה הפך לתיאורטי.

תזפ ליום 14.9.22.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשפ"ב, 26 יולי 2022, בהעדר הצדדים.